

# Biograf- Theatret

Vimmelskiftet 47

## PROGRAM



Billetten gælder kun til en Forestilling bestaa-

ende af samtlige Programmets Numre

For hver paabegyndt ny Forestilling maa ny

Billet løses

Ret til Forandringer i Programmet forbeholdes.

Eftertryk forbydes.





Redningsøvelser udført af

## New Yorks Brandvæsen.

Interessant Naturoptagelse.

Jo større By desto større Brandvæsen, jo større Huse desto fuldkomnere Brandvæsen. Og i en Skyskraberby maa Brandvæsenet naturligvis bruge Himmelstiger, naar det skal gøre Gavn.

Dette Billede af New Yorks Brandvæsen forbløffer ogsaa ved alle Apparaternes uhyre Størrelse; vort eget bliver legetøjsagtigt ved Siden af. Og Brandmændene, der disse uhyre Apparater, er rene Akrobater med Athlet Byens Størrelse nødvendiggør, at det er saa!

## Under falsk Flag.

Hvorledes det gik Ritmester Cold og Egil Bryde, da de byttede Roller. Dansk Lystspil.

I Hovedrollerne: Lauritz Olsen, Chr. Schrøder, Olivia Jacobsen, Maja Bjerre Lind.

Fabrikejær Nortons Datter, Alice, skal tilbringe Ferien ved et mondænt Badested under Opsigt af Tanten, Enkefru Norton, og ved det samme Badested har de to Venner Ritmester Cold og Egil Bryde taget Ophold.

Ritmester Cold er gift, men vil gerne optræde som Ungkarl, medens Egil Bryde, der er Ungkarl, helst er fri for Kvindernes Efterstræbelser. De bliver derfor enige om, at Ritmesteren overlader Vennen sin Vielsesring. Men de to Venners Samtale overværes tilfældigvis af den lille Alice Norton, og hun lover sig selv at ville spille dem begge et Puds.

Først laaner hun Tantens Giftering, og det næste Skridt bliver at anbefale den aldrende Jomfru Suhr Ritmester Cold som Ægtemand. Jomfru Suhr gaar ind paa Planen og lægger sig af al Magt efter Ritmesteren. Imidlertid tager Alice sig af Egil Bryde, som tilsidst bliver ganske væk i den viltre, lille Unge.

Straffen, hun har udspekuleret, rammer ham, da hun viser ham et Brev af følgende Indhold:

»Min henrivende Skat. Jeg længes meget efter dig. Afrejser straks. Jules Norton«.

Det staar straks Egil Bryde klart, at Alice altsaa er gift, og at dermed ethvert Haab for ham er udelukket. Og han oprøres, da han ser den Mand, som efter Loven er Genstanden for den Skønnes ømme Følelser. Han ser under saadanne Forhold ingen Synd i at mødes med Alice bag Mandens Ryg. En Aften sætter hun ham Stævne i sine Værelser. Han møder. Pludselig tændes det elektriske Lys, og den Mand, som Egil Bryde har antaget for Alices Ægtefælle, staar for dem. I Fadermyndighedens Navn forlanger han af Egil Bryde, at han skal gifte sig med Alice. Hun gør Indvendinger: han har jo Giftering paa Fingeren, men han er i Stand til at berolige hende. Det er jo Ritmesterens Ring, han har laant, og egentlig er den jo Skyld i, at han nu ejer den skønneste Kvinde, han har set.

Men den stakkels Ritmester Cold faar et frygteligt Besvær med Jomfru Suhr. Hun er næsten ikke til at slippe af med.

Pigen og Spilleren.

## Hjerter Es.

Spændende Skuespil fra en Nybyggerby i Californien.

Han er Spiller.

Ikke saadan, at han gaar hen i Spillesalen og sætter de Penge overstyr, han kan faa fat i, nej, han er Spiller af Profession og Professionen er indbringende.

Men at spille falsk, som andre professionelle, giver han sig aldrig af med; John Carter har altid spillet med rene Hænder.

En Dag griber han et Par Skurke i falsk Spil, og da han faar dem sat paa Døren, sværger de Hævn. De to Falskspillere er, hvad ingen vidste af, et Par farlige efterlyste Forbrydere. Offeret, de har plukket, er en ung Mand Henry Miller, og Spilleren giver ham venligt det Raad, at han skal holde sig fra Kortene.

Dagen efter bliver den unge Mands Søster, Marion, overfalden af de to samme Skurke. John Carter kommer tilfældigvis forbi og redder den unge Dame. Han ledsager hende hjem, og før de skilles, er Kærligheden vaagnet mellem de to unge Mennesker.

Marions Broder er ikke helbredet for sin Galskab.

Hun ser en Dag, at han forsyner sig rigeligt med Penge; hemmeligt følger hun efter ham og ser, at han gaar ind i den skæbnesvangre Spillesal. Gennem en Rude følger hun hans Færd i Salen.

Men hvad er det? Sidder han ikke og spiller med den smukke Mand, som frelste hende fra Banditterne!

Og den Fremmede spiller falsk.

Hun sikrer sig et Vidne, og da Spillet er sluttet og hendes Broder blanket af til sidste Hvid, træder hun ind i Salen for at kræve den Fremmede til Regnskab.

Men Broderen har faaet alle sine Penge tilbage; John Carter har kun spillet falsk for at belære ham om, hvor lidt han forstaar sig paa Spil. Og han har opnaaet sin Hensigt, Marions Broder er helbredet.



Hun præsenterer Carter for sin Fader, men Faderen viser ham bort og forbyder Marion nogensinde at tænke paa ham. Da beslutter John Carter at rejse bort for at begynde et nyt Liv, og hun lover ham at vente paa ham.

Samme Dag faar Stedets Sheriff Ordre til at eftersøge to farlige Forbrydere, for hvis Paagribelse der er udsat en Belønning paa to tusinde Kroner. Ledsaget af sine Betjente og alle Nybyggerbyens beredne Indbyggere drager han af Sted. Skov og Krat, Bakke og Dal gennemses — men uden Resultat.

John Carter passerer netop den Strækning, som Sheriffen gennem søger. Pludselig ser han paa Skovvejen tre Mænd, den ene rækker Hænderne i Vejret, mens de to andre plyndrer ham.

Carter kommer bag paa dem, og i næste Sekund er det Røvernes Tur at række Hænderne i Vejret.

Det er de to efterlyste Banditter!

John Carter har tjent sine første Penge paa hæderlig Vis, og intet skiller mere ham og Marion ad.

Da han holder hende i sine Arme, rækker han hende en lille Gave, Kortet, som han brugte, da hun greb ham i at spille falsk.

*Det er Hjerter Es!*

## Piff vil bage Æggekage.

En munter Historie med en sørgelig Slutning.

Det er ikke saa let at bage Æggekage, som man skulde tro, det har Piff en sørgelig Erfaring for. Han har faaet en Snes Æg i Present, og vil lave sig en Æggekage af dem. Og den skal blive dejlig! Han slaar Æggene i Stykker paa sine Skosaaler og hælder dem op i et Fad. Nu gælder det bare om at faa Ild i Ovnen.

Det begynder at ryge ganske forfærdelig, og det ser ud, som om Ilden slukkes. Skorstensrøret maa være stoppet. Med en stor Kost gaar han op paa Taget for at feje det.

Men hvilken Skorsten er nu hans?

Der er seks; han vælger Nr. 3.

Uheldigvis fører denne ned i Spisestuekaminen hos nogle fine Folk, som netop sidder og spiser til Middag, og de bliver ikke blide, da de pludselig bliver overhældt med Sod.

Piff forstaar snart, at han har taget Fejl og begynder med kraftige Tag paa Nr. 2. Men ogsaa det er galt. Saa maa han ned hos sig selv for at finde den rette.

O ve, Kakkelovnen staar i lys Lue!

Rigelig forsynet med Vand styrter han atter op paa Taget og hælder det ned gennem alle Skorstenspiberne. De arme Beboere neden under faar ogsaa godt af det, og der bliver i en god Mening til Piff, da de faar fat paa ham.

Den Æggekage blev Piff ikke fed af!





### Under falsk Flag.

Fabrikejers Nortons Datter, Alice, skal tilbringe Ferien ved et mondant Badested under Opsigt af Tanten, Enkefru Norton. Ved det samme Badested har de to Venner Ritmester Cold og Egil Bryde taget Ophold. Ritmester Cold er gift men vil gerne optræde som Ungkarl, medens Egil Bryde, der er Ungkarl, helst er fri for Kvindernes Efterstræbelser. De bliver derfor enige om, at Ritmesteren overlader Vennen sin Vielsesring. Den Samtale, som i den Anledning finder Sted mellem de to Venner, overværes tilfældigvis af den lille Alice Norton, og hun lover sig selv at ville spille dem begge et Puds. I den Hensigt laaner hun Tantens Giftering. Det næste Skridt bliver at anbefale den aldrende Jomfru Suhr Ritmester Cold som Ægtemand. Jomfru Suhr gaar ind paa Planen og lægger sig af al Magt efter Ritmesteren. Imidlertid tager Alice sig af Egil Bryde, som tilsidst bliver ganske væk i den viltre, lille Unge. Straffen, hun har udspekuleret, rammer ham, da hun viser ham et Brev af følgende Indhold:

"Min henrivende Skat. Jeg længes meget efter dig. Afrejser  
straks.

Jules Norton".

Det staar straks Egil Bryde klart, at Alice altsaa er gift, og at dermed ethvert Haab for ham er udelukket. Og han oprøres, da han ser den Mand, som efter Loven er Genstanden for den Skønnes samme Følelser. Han ser under saadanne Forhold ingen Synd i at mødes med Alice bag Mandens Ryg. En Aften sætter hun ham Stævne i sine Værelser. Han møder. Pludselig tændes det elektriske Lys, og den Mand, som Egil Bryde har antaget for Alices Ægtefælle, staar for dem. I Fadermyndighedens Navn forlanger han af Egil Bryde, at han skal gifte sig med Alice. Hun gør Indvendinger: han har jo Gifte-



ring paa Fingeren, men han er i Stand til at berolige hende. Det er jo Ritmesterens Ring, han har laant, og som paa en Maade er Skyld i, at han nu ejer Jordens skønneste Kvinde. Samtidig har Ritmester Cold sit Besvær med at befri sig for Jomfru Suhr. Hun hænger fast som en Burre.

o o o o 0 0 0 0 o o o o



TELEFON: 4111, 4112, 4113, 4114, 4115, 4116, 4117, 4118, 4119, 4120, 4121, 4122, 4123, 4124, 4125, 4126, 4127, 4128, 4129, 4130, 4131, 4132, 4133, 4134, 4135, 4136, 4137, 4138, 4139, 4140, 4141, 4142, 4143, 4144, 4145, 4146, 4147, 4148, 4149, 4150, 4151, 4152, 4153, 4154, 4155, 4156, 4157, 4158, 4159, 4160, 4161, 4162, 4163, 4164, 4165, 4166, 4167, 4168, 4169, 4170, 4171, 4172, 4173, 4174, 4175, 4176, 4177, 4178, 4179, 4180, 4181, 4182, 4183, 4184, 4185, 4186, 4187, 4188, 4189, 4190, 4191, 4192, 4193, 4194, 4195, 4196, 4197, 4198, 4199, 4200

FRIEDRICHSTRASSE 13.  
BERLIN S. W. 46

BUDAPEST, MOSCOW, BARCELONA, SOFIA,  
BERLIN, LONDON, NEW YORK, PARIS, WIEN,  
COPENHAGEN

FILMS-KOMPAQNI  
NORDISK



## Unter falscher Flagge.

Alice belauscht vom Fenster ihres Hotelzimmers aus das Gespräch zweier Freunde, die sie bereits beobachtet und richtig eingeschätzt haben. Der Aeltere drängt dem Jüngeren seinen Ehering auf, der ihn vermutlich an der Ausführung galanter Abenteuer hindert. Ueber Alicens verschmitztes Gesichtes gleitet ein verständnisinniges Lächeln, und sie eilt, mit den Beiden bekannt zu werden. Rittmeister Kalt, den eifrigsten Bewerber, lässt sie abblitzen, während sie einen künstlich beeheringten Freund umschmeichelt. Doch aus Spiel wird Ernst; er fängt Feuer und auch sie fühlt eine tiefe Neigung. Im Uebermute ihres jungen Liebesglücks gibt sie dem Rittmeister, dem sie sonst immer durchaus die ältliche Jungfrau Murkopf aufdrängen wollte ein nächtliches Rendezvous.

"Um elf Uhr auf meinem Zimmer!" Ihr guter alter Papa, der ihr nachgereist ist, schüttelt über ihr Treiben missbilligend den Kopf, aber das Aergste ist doch dieses Rendezvous, von dem sie ihm sogar noch vorher erzählt, da er dabei sein soll. Nun, vielleicht ist das auch wirklich besser! Um elf Uhr aber kommt statt des Rittmeisters dessen junger Freund, und Alice sinkt ihm an die Brust. Der Papa dreht entrüstet das Licht an, worauf die Tochter sagt: "Gib uns Deinen Segen!" Was blieb dem Papa, nachdem er über den Ehering aufgeklärt war, zu tun übrig, wenn er sich nicht als überflüssig betrachten wollte? Kaum ist er mit dem Segnen fertig, da kommt Rittmeister Kalt zum Rendezvous, dem man unter Lachen und Geschrei den missbrauchten Ehering auf den Finger steckt.



any sympathy for him—the knowledge that he is reaping the bitter harvest of his own sowing. He is run down at last by the sleuth hounds of the law. He is making his way through the water-logged countryside, after long hiding in the high pampas grass, when one of the sheriff's horsemen sees him. Instantly the chase is taken up, and at last a deftly-thrown lasso brings him to the ground. He is quickly bound, saddled upon a horse, and taken back to the purlieus of the town from which he had escaped. Summary justice is meted out under the lynch law in vogue in this primitive district. A

Released Jan. 12th.

Code Word—Gambler.

Approx. length 3200 ft.



## A FALSE PRETENCE



AN AMUSING COMEDY OF THE SEASIDE.

WHEN Miss Alice Norton went down to the seaside for a holiday, probably she had no idea that she was in for a rare good time. But Fate had ordained that she should cure an incorrigible flirt, and at the same time meet somebody destined to be much dearer to her than a mere friend. She was seated in her room at the hotel, a little disconsolate because nothing was happening to distract her, when she overheard Major Cold and Harry Brown, two of the latest arrivals at the hotel, in earnest conversation. She did not intend to be an eavesdropper, but she couldn't help hearing—and being interested. She heard the Major suggest to his younger friend that the latter should wear the Major's wedding ring, while the gallant military officer (in mufti) should pose as a bachelor. With the best grace he could command, Harry consented, but when he shortly afterwards met the bewitching Alice, he forthwith repented his share of the bargain.

Alice rather liked Harry, but like every other diplomatic young lady, would not show it, and by captivating that gay Lothario, his companion the Major, only made Harry the more eager to win her favour. The Major immediately fell a victim to the charms of Alice, but whenever he would court her company, she managed, by some subterfuge or other, to compel him to act as cavalier to her aunt or a friend, who entered into her arrangements with zest.

Alice had, it should be mentioned, borrowed her aunt's wedding ring, and when he saw this, Harry, of

Released Jan. 12th.

course, sighed deeply and looked glum, but all the same, he showed he was deeply smitten with her. He managed to monopolise her at a ball, whereas the Major was left to the mercies of Alice's tormenting little friend, so that it slowly dawned upon him that his philandering was not quite so happy an experience as he conjectured it would be. Harry was raised to the seventh heaven of delight through the ball, but something like a cold water douche down the spine was given him when he was handed a letter Alice received the next day. It was to say that Jack Norton was arriving that day, and Harry naturally jumped to the conclusion that it was Alice's hubby. He watched Alice greet with unmistakable affection a middle-aged and obese gentleman and was naturally in the doldrums.

Alice, however, felt the false pretence on her part (posing as a married woman) had gone quite far enough, and so she penned a little note, inviting Harry to visit her after dinner. He responded with alacrity, and was introduced to Jack—whom he found, much to his relief, to be Alice's father. Evidently explanations between the young couple were quite satisfactory so far as they were concerned, and they could, therefore, now that misunderstandings were cleared between them, appreciate more piquantly the spectacle of the Major being chased by a persistent female, the Major's false pretence having brought him nothing but pestering and anxiety. The lesson taught the Major ought to cure him for ever of any more flirting.

Approx. length 977 ft.



Sous un faux pavillon.

Mlle Alice, fille du fabricant Norton va passer ses vacances dans une ville d'eau mondaine sous la surveillance d'une tante, Madame veuve Norton.

Dans la même ville d'eau le capitaine Justaucorps et son ami Emile Gaillard ont pris séjour. Le capitaine Justaucorps est marié, mais veut bien se faire passer comme garçon, tandis que Emile Gaillard, qui est célibataire, ne s'inquiète pas des avances des dames. C'est pourquoi ils tombent d'accord que le capitaine prêtera à son ami son alliance. La conversation, qui a lieu à cette occasion entre les deux amis, est surpris par la jeune Alice Norton et elle se promet à elle-même de jouer un tour aux deux amis. A cette intention elle emprunte l'alliance de sa tante. Puis elle recommande à la vieille Mlle Aigredoux le capitaine comme un mari possible. Mlle Aigredoux tombe dans le piège et se cramponne au capitaine. Cependant Alice s'empare d'Emile qui enfin tombe tout à fait amoureux de la jeune fille. La punition qu'elle a préparée le frappe lorsqu'elle lui montre une lettre ainsi conçue:

Mon cher trésor. Je m'ennuie sans toi. Je pars de suite.

Jules Norton.

Emile comprend aussitôt qu'Alice est mariée et que, par conséquent tout espoir lui est perdu, et il est furieux, quand il voit l'homme qui légalement est l'objet des tendresses de celle qu'il aime.

Dans ces circonstances il pense qu'il n'y a aucun



péché à entreprendre des rapports secrets avec Alice.

Un soir elle lui donne rendez-vous dans ses chambres. Il arrive. Tout à coup l'électricité s'allume et l'homme qu'Emile a pris pour le mari d'Alice est devant eux. Comme père il exige qu'Emile se marie avec sa fille. Elle fait des difficultés: il a une alliance au doigt; mais il est en état de la rassurer. C'est l'alliance de son ami le capitaine qu'il lui a empruntée et qui d'une manière est la cause que maintenant il possède la plus jolie femme de la terre. En même temps le pauvre capitaine a toutes les difficultés du monde pour se délivrer de Mlle Aigredoux. Elle s'est attachée à lui comme un crampon.